

af den Grund, at den er nødvendig for at sikre Mobiliseringen. Disse Formaal, nemlig at sikre mod en Overtumpling og at sikre Mobiliseringen, kunne ikke naas med mindre Styrker, medmindre der til disse Styrkers Støtte er anlagt faste Værker, og medmindre disse Værker ere fuldførte i Forvejen, og enhver, der skal bruge dem, er fuldt fortrolig med sin Plads og med den Tjeneste, der paahviler ham i den.

Se, det er paa dette Punkt, jeg mener, Sagkundskaben ikke ustraffet kan overhøres, og her er det, efter min Mening, baade Sagkundskabens Ret at tale og vor Pligt at høre, hvad Sagkundskaben siger. Og da vi nu fra den Side, som er paa det rene med, hvilke Forpligtelser Neutraliteten paalægger os, ere enige om, at Nøglen til vort Territorium er København, at Nøglen til de Territorier, som det kan have Interesse for en krigsførende Magt at bruge mod en anden eller forhindre en anden i at drage Nytte af, er Hovedstaden, og da man tillige er ganske paa det rene med, hvilke skæbnesvangre følger det vilde have, om Hovedstaden faldt ved et Angreb fra Søsiden, saa forekommer det mig, at man ikke kan komme bort fra, at den samme Fare er til Stede, om Hovedstaden blev indtagen ved et Angreb fra Landsiden. Resultatet vilde jo i hvert Tilfælde blive det samme — det er erkendt ogsaa fra Flertallets Side —: en fuldstændig Lamelse af Forsvaret. Vi maa dække Hovedstadens Landside, og først naar den fornødne Sikring der er tilvejebragt, kan Forsvaret optages ude ved Kysterne. Hvorledes man vil kunne modstaa et Nederlag ved Hovedstadens Landside, hvorledes man vil kunne undgaa Hovedstadens Fald, naar Hæren er dragen til Kysten, enten til et Sted, hvor der er foretaget et Landgangsfor søg, som det ikke lykkes den at afslaa, eller et Sted, hvor der kun er foretaget en Demonstration, medens Landgangen finder Sted et andet Sted, er det mig ganske umuligt at indse, naar man ikke har en Linie, til hvilken Besætningstropene kunne støtte sig. Det ærede Medlem siger, at vi skulle møde et Angreb paa samme Maade og med samme Midler, som Angriberen selv benytter. Men det ærede Medlem maa betænke, at den Angriber, vi kunne vente, vil være os overlegen i Henseende til Uddannelse og i Henseende til Sammensætning af sin Hær og dennes Udstyrelse med Befalingsmænd. Og den eneste Maade, hvorpaa vi kunne bøde paa denne Overlegenhed, er ved at tilvejebringe saadanne Anlæg, der give den

fornødne Fasthed og Tryghed og give vore i Forhold til andre kun maadelig uddannede Folk den Hjælp, der ligger lige for Haanden, og som overalt anvendes paa Steder, hvor man med nogenlunde Sikkerhed kan vente et Angreb.

Det ærede Medlem siger, at jeg vil have den fremskudte Linie sammen med den nuværende Befæstning. Nej, det er ikke rigtigt. Jeg har ønsket, at den fremskudte Linies Beliggenhed og Udstyrelse blev Genstand for nærmere Overvejelse, og at naar Planen derefter endelig er fastsat, nedlægges de Anlæg af den nuværende Landbefæstning, som derved blive overflødige. Se vi noget frem i Tiden, er der heller ikke nogen Tvivl om, at de nuværende Befæstningsanlæg ganske af sig selv ville falde væk, efterhaanden som Byen udvider sig og sprænger disse Baand.

Det ærede Medlem siger, at Højre og de moderate gaa sammen i Kredsen for at bekæmpe Venstrereformpartiet. Det er efter min Formening heller ikke rigtigt. Nej, det er Forsvarsvennerne — og til disse henregner jeg for mit Vedkommende ogsaa ubetinget det ærede Medlem fra Ringkøbing —, som i Modsætning til det radikale og det socialdemokratiske Parti søge at sætte saa mange forsvarsvenlige Mænd ind i det kommende Folketing som muligt. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at der ogsaa indenfor Venstrereformpartiet findes mange baade her i Tinget og ude i Befolkningen, som se paa samme Maade som Regeringen paa Forsvarets Ordning, og det ærede Medlem kan vel ikke mene, at vi fra konservativ Side ikke skulde yde saadanne Mænd vor Støtte — der findes jo ikke nogen som helst Aftale mellem Partierne —, naar de se som vi paa Regeringens Forslag, selv om de tilhøre Venstrereformpartiet. Men ogsaa udenfor disse Partier findes der Mænd, som se paa samme Maade som vi paa Forsvarets Ordning, ogsaa i det radikale Parti og blandt Socialdemokraterne findes der Mænd — det ved jeg aldeles bestemt —, der ønske, at denne Sag skal ordnes paa en saadan Maade, at den virkelig kan være Landet tjenlig... (Zahle: Det ønske vi alle!) ... og i væsentlig Overensstemmelse med Regeringens Forslag, fordi det efter vor Mening er den eneste tjenlige Maade. Dels af disse Grunde og dels, fordi Sagen har en saa uhyre Betydning for Landets Fremtid, spørge vi ikke om hvilket Parti, men vi spørge om, forinden vi tilsige vor Støtte: Hvorledes er den paagældende Mands Stilling til de her